

forskjellige Universiteter og som Dien indfuge Sonning af Blomsterne overalt, hvor man finder den, og jeg spier til, at det tillige er udgaaet af en Overbeviisning, som vistnok den ærede Minister vil dele med mig, den nemlig, at det vilde være uhyre befrugtende for Studiet ved Kjøbenhavns Universitet, dersom der her blandt Studenterne befandt sig et større eller mindre Antal af Ynglinge fra de andre Dele af Norden — ja, jeg skal strax komme til den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (C. W. Rimestad), men indtil Videre tillader jeg mig at bruge Udtrykket „Norden“ — fordi de Livsforhold og Anstuelser, under hvilke de ere opværede og udviklede; vilde være noget Nyt her; det vilde fremkalde en saadan Udvevling af Tanker, Følelser og Ideer mellem dem, der maastee med Hensyn til Fødsel og Forhold stode hinanden fjernt, at det vilde være til ganske overordentlig og uberegnelig Nytte for Universitetet. Jeg veed fra den Tid af, da de norske Studenter ikke havde noget andet Universitet at gaa til end det Kjøbenhavnske, hvorledes det forfristede Livet ved dette, at de besøgte det. Jeg veed dem, der have kjendt Studenterlivet, baade medens Normændene jævnlige eller udelukkende studerede herne, og efterat de have ophørt dermed, og jeg veed af deres Vidnesbyrd, baade skriftligt og mundtligt, hvilken Betydning Normændenes Besøg havde for Kjøbenhavns Universitet og for de i Danmark fødte Studenter. Dersom det nu har en saadan Betydning baade for Universitetslærerne og Studenterne — det forekommér mig, den ærede Underviisningsminister indrømmede eller var temmelig nær ved at indrømme det — saa vilde jo denne Tankes Gjennemførelse være til uberegneligt Gavn for Kjøbenhavns Universitet, dets Professorer og Studenter, og hvorfor skulle vi saa bryde os om Gjenfærdighed? Naar det er til Gavn for os, saa gjøre vi det, og dersom de

Andre lade være at gjøre det, skjøndt det vilde være til Gavn for dem, saa er det dumt, men vi skulle ikke bide med at gjøre Noget, som er Fornuftigt, Nyttigt, og som vil være til uhyre Betsignelse baade for Menneffer og Videnskaben, indtil Andre blive ligesaa fornuftige som vi. Lad dem bide med at gjøre det, hvad der i vore Dine maa være dumt, naar de ikke ville være kloge, og lad os gjøre, hvad der er klogt, uden Hensyn til Gjenfærdighed. Jeg er overbevist om, at vi, naar vi have gjort Noget, som har virst sig at være godt, helbdigt, nyttigt og velsignelsesrigt, ikke behøve at frygte, at Exemplet jo vil blive efterfulgt; Exemplet vil da smitte, og Gjenfærdigheden komme af sig selv.

Dermed skal jeg tillade mig at forlade den ærede Minister, og den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (C. W. Rimestad) har jeg nu ikke Meget at svare, efterat jeg for en væsentlig Deel har svaret ham, idet jeg svarede den ærede Minister. Der er dog et Par Ting, jeg skal omtale. Han spurgte: „Hvad er Norden?“ Ja, dersom den ærede Rigsdagsmand hellere vil have det angelsaxiske latinske Skandinavien end Norden, skal det være ham velundt. Jeg mener, at „Norden“ er Dansk, hvorimod „Skandinavien“ er Angelsaxisk-Latinsk, og maastee har det, nærmere beseet, sin Oprindelse i en Skrivfeil eller i en Feillæsning; men „Norden“ er baade Dansk og Nordisk. Hvad er Norden? — Dersom den ærede Rigsdagsmand ikke veed det, saa har jeg tilfældigvis i mit Forslag været saa forsigtig at definere; ikke hvad „Norden“ er, men hvad jeg forstaaer ved „Nordens Universiteter“, saa man kan i Klampen efter Nordens Universiteter strax læse, hvad jeg har forstaaet ved „Norden“. Smidlertid, skulde dette Udtryk være urigtigt, saa kan det rettes, og denne Retelse kan ikke kræve megen Anstregelse, og skulde min Definition være urigtig, kan den ogsaa rettes.